

Prima instanță: Judecătoria Botanica mun. Chișinău (jud. G. Balan)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Pruteanu, A. Minciună, O. Volîchin)

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE A REPUBLICII MOLDOVA

ÎNCHEIERE

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ

18 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în componența:

Președinte, judecător
Judecătorii:

Svetlana Filincova
Dumitru Mardari
Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Mihailovschi Victor împotriva deciziei din 12 februarie 2014 a Curții de Apel Chișinău,

în pricina civilă la cererea de chemare judecată depusă de Mihailovschi Victor împotriva ÎS „Air Moldova” cu privire la restabilirea în funcție, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral,

c o n s t a t ă :

La data de 18 noiembrie 2009 Mihailovschi Victor s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Air Moldova” cu privire la restabilirea în funcție, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, în decurs de 13 ani a activat în cadrul ÎS Compania Aeriană „Air Moldova”, deținând funcția de comandant de navă aeriană TU 134 al Departamentului operațiuni de zbor.

Indică că, prin ordinul nr. 172/p din 14.07.2009 a fost concediat de pe data de 15.07.2009, în baza art. 86 alin. (1) lit. c) Codul muncii, în legătură cu reducerea statelor de personal.

Susține că, a fost concediat cu încălcarea prevederilor art. art. 87 alin. (1), 88 alin. (1) lit. b), c), d), f), h) și art. 184 alin. (1), lit. a) Codul muncii, deoarece comitetul sindical nu a dat acordul la concediere și nu i s-a propus un alt loc de muncă.

Menționează că, la 08.06.2009 pîrîtul s-a adresat comitetului sindical în scopul primirii acordului preliminar pentru concediere. În legătură cu aflarea sa în concediu

în perioada 09.06.2009-30.06.2009, organul sindical a hotărât să examineze chestiunea dată, după ieșirea acestuia la lucru. Iar, despre faptul că, la 01.07.2009 a preluat exercitarea obligațiilor de serviciu, secția cadre nu a înștiințat comitetul sindical.

Afirmă reclamantul că, pe 15.07.2009 în ziua concedierii, reprezentantul secției cadre a informat prin telefon comitetul sindical despre ultima zi de lucru a acestuia, astfel în aceeași zi comitetul sindical a emis hotărârea (procesul-verbal nr. 2), prin care a indicat încălcarea legislației muncii comise de pîrît și a lăsat după sine dreptul de a nu examina concedierea reclamantului pînă la înlăturarea încălcărilor comise în decursul procedurii de concediere. În aceeași zi, hotărârea comitetului sindical a fost transmisă pîrîtului, pe care a ignorat-o și a schimbat data intrării hotărîrii date din 15.07.2009 în 16.07.2009.

La fel, consideră reclamantul o încălcare a procedurii de concediere efectuată de către pîrît, faptul că a modificat data emiterii hotărîrii comitetului sindical.

Mai indică că, cu dispoziția nr.1 din 19.03.2009 cu privire la preavizarea cu două luni înainte de reducere a statelor de personal a făcut cunoștință pe 07.04.2009, perioadă în care se afla în concediu.

Menționează că, după concedierea sa, la întreprindere au fost angajate două persoane în funcție de piloți. Pîrîtul neîntemeiat a justificat recalificarea sa pentru lucrul la altă navă și a emis ordinul de concediere după expirarea termenului de preavizare de două luni și fără a-i acorda cîte o zi lucrătoare pe săptămînă pentru căutarea unui alt loc de muncă.

Prin urmare, solicită restabilirea la locul de muncă, încasarea despăgubirilor pentru perioada de absență forțată de la lucru reieșind din salariul mediu lunar în mărime de 100 000 lei și compensarea prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei.

Prin hotărârea din 03 mai 2010 a judecătorei Botanica mun. Chișinău acțiunea a fost respinsă.

Considerînd ilegală hotărârea pronunțată, la 27 mai 2010 Mihailovschi Victor a contestat-o cu apel, solicitînd casarea hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 23 februarie 2011 a Curții de Apel Chișinău apelul depus de Mihailovschi Victor a fost respins și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 26 mai 2011 recurentul Mihailovschi Victor a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea hotărîrilor judecătorești, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 10 august 2011 a Curții Supreme de Justiție recursul declarat de Mihailovschi Victor a fost admis, casată decizia instanței de apel cu remiterea pricinii spre rejudecare în ordine de apel în aceeași instanță.

Prin decizia din 15 martie 2012 a Curții de Apel Chișinău apelul declarat de Mihailovschi Victor a fost admis, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărîre prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Mihailovschi Victor, s-a dispus restabilirea lui Mihailovschi Victor în funcția anterior deținută de aviator la ÎS Compania Aeriană „Air Moldova”, s-a încasat din contul întreprinderii în beneficiul lui Mihailovschi Victor salariu mediu lunar pentru timpul absenței forțate de la serviciu în mărime de 285 000 lei, iar în parte încasării prejudiciului moral pretențiile date au fost respinse.

Nefiind de acord cu decizia pronunțată, la 16 martie 2013 și la 27 martie 2012 ÎS Compania Aeriană „Air Moldova” a contestat-o cu recurs, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Prin decizia din 05 noiembrie 2012 a Curții Supreme de Justiție recursul depus de ÎS Compania Aeriană „Air Moldova” a fost admis, casată decizia instanței de apel, cu restituirea pricinii pentru judecare la Curtea de Apel Chișinău de un alt complet de judecată.

Rejudecând cauza, prin decizia din 29 aprilie 2013 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de chemare în judecată declarată de Mihailovschi Victor și s-a menținut hotărârea din 03.05.2010 a judecătorei Botanica mun. Chișinău.

La data de 28 iunie 2013 Mihailovschi Victor a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 16 octombrie 2013 a Curții Supreme de Justiție recursul declarat de Mihailovschi Victor a fost admis, casată decizia instanței de apel, cu restituirea pricinii spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecatori.

Prin decizia din 12 februarie 2014 a Curții de Apel Chișinău apelul declarat de Mihailovschi Victor a fost respins și menținută hotărârea primei instanțe.

Considerând ilegală decizia instanței de apel, la 10 aprilie 2014 Mihailovschi Victor a declarat recurs, solicitând casarea hotărârilor judecătorești, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului recurentul a invocat că, nu este de acord cu hotărârile instanțelor judecătorești pe care le consideră ilegale și pasibile de a fi casate.

Susține recurentul că, fiind demis în legătură cu reducerea statelor de personal, necesită de a i se propune un alt loc de muncă, fapt ce nu sa întâmplat din cauza ostilităților cu conducerea companiei. La fel, nu s-a ținut cont nici de angajarea acestuia la alte funcții vacante la care era de acord să le ocupe, ce demonstrează cu certitudine că au fost încălcate prevederile art. art. 88, 86 alin. (1) lit. b), c) și art. 183 Codul muncii.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în recurs, Colegiul atestă că, recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei. În viziunea recurentului, instanțele au examinat superficial litigiul.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că, argumentele invocate de către recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe cînd în recursul declarat de Mihailovschi Victor, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarant de Mihailovschi Victor ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270,432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Mihailovschi Victor se recunoaște inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele,judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii:

Dumitru Mardari

Oleg Sternioală